

Sygn. akt VI P 83/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2017 roku.

Sąd Rejonowy Gdańsk- Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący : SSR Paula Markiewicz

Protokolant : stażysta Patryk Barski

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2017 roku w Gdańsku

sprawy z powództwa J. M.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o premię

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz powódki J. M. kwotę 15.432,26 złotych (piętnaście tysięcy czterysta trzydzieści dwa złote i 26/00) brutto tytułem premii wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 września 2015 roku do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo,

III. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz powódki J. M. kwotę 999 złotych (dziewięćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV. zasądza od powódki J. M. na rzecz pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 1.701 (tysiąc siedemset jeden złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 11.387 złotych (jedenaście tysięcy trzysta osiemdziesiąt siedem złotych i 00/100) brutto,

VI. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa- Kasy Sądu Rejonowego (...) w G.kwotę 772 złotych (siedemset siedemdziesiąt dwa złote i 00/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w sprawie.

Sygn. akt VI P 83/16

UZASADNIENIE

Powódka J. M. pozwem z dnia 11 lutego 2016 roku wystąpiła przeciwko pozwanemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. o zasądzenie na jej rzecz kwoty 35.738,92 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2015 roku do dnia zapłaty tytułem premii, jak również o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, iż była zatrudniona u pozwanego począwszy od dnia 1 lutego 2014 roku na stanowisku Dyrektora Oddziału (...). Do jej obowiązków należało m. innymi pozyskiwanie klientów i zdobywanie nowych. Na wynagrodzenie powódki składało się wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 11.387 brutto oraz premia w wysokości 8% od marży za pozyskanie i prowadzone kontrakty z podmiotami trzecimi- klientami. Strony zgodnie ustaliły, iż przez pojęcie „marża” rozumieją różnicę pomiędzy wszystkimi zakupami, a sprzedażą.

Dodatkowo strony ustaliły, iż wypracowana marża nie może być niższa niż marża zakupowa określona na etapie podpisywania kontraktów z klientami. Zgodnie z zobowiązaniem wynikającym z przedmiotowej umowy – pracodawca miał wypłacić powódce premię po zrealizowaniu kontraktu z klientem pozyskanym przez powódkę- w terminie 7 dni od potwierdzenia przez dział księgowości pozwanego wysokości wypracowanej marży. Poprzez zrealizowanie kontraktu strony zgodnie uznały podpisanie przez klienta końcowego protokołu odbioru prac. Strony ustaliły również, iż w przypadku gdy umowa o pracę ulegnie rozwiązaniu za porozumieniem stron lub przez pracodawcę, a kontrakty pozyskane przez pracownika nie zostaną zakończone do dnia rozwiązania umowy o pracę, premia będzie również należna. W takim przypadku premia w wysokości 8 % będzie liczona od marży zakupowej i wypłacona pracownikowi w ostatnim tygodniu obowiązywania umowy o pracę. (§ 2 ust.2.3 umowy). W dniu 18 maja 2015 roku pozwany rozwiązał z powódką umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, z przyczyn nie dotyczących pracownika, ze skutkiem rozwiązania umowy na dzień 31 sierpnia 2015 roku. Powódka podniosła, iż na skutek jej działań, na dzień złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę, zostały w pełni zrealizowane dwa kontrakty tj. projekty dla (...) oraz (...) dla klienta D. I. spółki z.o.o, wchodzącej w skład Grupy (...) S.A. – za które należna jest powódce premia na zasadach określonych w § 2 ust. 2.2 umowy o pracę. Ponadto w ramach obowiązków wynikających z umowy o pracę powódka pozyskała również klienta – (...) S.A. i doprowadziła do podpisania kontraktu przez pozwaną spółkę na adaptację powierzchni w (...) w S. na siedzibę tejże firmy, za co należna jest powódce premia na zasadach określonych w § 2 ust. 2.3 umowy. W dniu 21 maja 2015 roku w trakcie spotkania powódki z Wiceprezesem Zarządu pozwanego- W. K., zapewniono powódkę, iż do dnia rozwiązania umowy o pracę zostaną na jej rzecz wypłacone premie od marży na projektach – dla (...), (...) oraz (...) (...).

Powyższe potwierdza również korespondencja mailowa z dnia 21 maja 2015 roku skierowana przez powódkę do w/w. Powódka podała, iż w niniejszym postępowaniu dochodzi zatem od pozwanego premii od marży wyliczonej w następujący sposób :

- w zakresie projektu (...) całkowita kwota umowy wyniosła 223.445.86 Euro, natomiast umowa na dodatkowe prace opiewała na kwotę 100.000 złotych, co razem stanowiło kwotę 1.038.682,60 złotych. Marża wyniosła kwotę 207.736,50 złotych, w związku z powyższym należna powódce premia wynosi kwotę 16.618,92 złotych (8% z 207.736,50 złotych),

- w zakresie projektu dla(...) zakładana kwota umowy wyniosła 130.000 złotych, marża na poziomie 30 % wyniosła 39.000 złotych, w związku z tym należna na rzecz powódki premia stanowi kwotę 3.120 złotych (8 % z kwoty 39.000 złotych),

- w zakresie projektu dla (...) zakładana kwota umowy wyniosła 1.000.000 złotych, natomiast marża na poziomie 20 % wyniosła 200.000 złotych, w związku z tym premia należna powódce wynosi kwotę 16.000 złotych (8% z 200.000 złotych). (k. 2-4v)

Pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew z dnia 20 kwietnia 2016 roku wniósł o oddalenie powództwa w całości, jak również zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w maksymalnej stawce przewidzianej przez obowiązujące przepisy.

W uzasadnieniu pozwany podał, iż powódka nie wykazała podstawowego warunku dającego podstawę do uzyskania przez nią premii, a mianowicie faktu pozyskania klientów wskazanych w pozwie. Stosownie bowiem do treści § 2 ust. 2.2 umowy o pracę- premia jest płatna po zrealizowaniu kontraktu z klientem pozyskanym przez pracownika. Stosownie bowiem do treści art. 6 kc w zw. z art. 232 kpc powódka w toku procesu zobowiązana jest przedstawić dowody, z których wywodzi skutki prawne, potwierdzające okoliczności prezentowane przez nią w procesie. Powódka powinna zatem przedstawić dowody, że to ona pozyskała dla swojego pracodawcy kontrakty dla (...), (...). Pozwany podał, iż premia objęta sporem była również związana z faktem wykonania prac, z tytułu których premia byłaby należna. Tak więc powódka, jeśli pozyskałaby klienta, to następnie powinna była nadzorować realizację danego kontraktu i dbać o jego efektywne i zyskowne zakończenie, tak aby kontrakt przyniósł pracodawcy korzyść. Pozwany podał, iż w okresie zatrudnienia powódki u pozwanego tj. od dnia 12 września 2014 roku od dnia 11 maja 2015 roku

powódka była również nieprzerwanie niezdolna do pracy. Powyższe okoliczności potwierdzają zatem, iż powódka nie była w stanie należycie pracować nad wykonaniem kontraktów na rzecz powyższych podmiotów, abstrahując już od braku wykazania przez nią faktu ich pozyskania.

Pozwany zakwestionował również żądanie powódki pod względem rachunkowym. (k. 37-40)

W piśmie procesowym z dnia 29 marca 2017 roku powódka sprecyzowała, iż w niniejszym postępowaniu domaga się następujących kwot tytułem premii:

- 13.699,29 złotych z tytułu projektu (...) (...)

- 1.990,71 złotych z tytułu projektu (...)

- 26.251,93 złotych z tytułu projektu (...) (k. 242-243)

Pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w piśmie procesowym z dnia 8 maja 2017 roku wskazał, iż nie kwestionuje wyliczeń rachunkowych powódki w zakresie kontraktów realizowanych przez pozwanego na rzecz (...) oraz (...) W odniesieniu zaś do wyliczeń rachunkowych dotyczących kontraktu na rzecz (...) ewentualna premia na rzecz powódki winna stanowić kwotę 13.441,55 złotych. (k. 250-251)

Na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2017 roku strona powodowa podała, iż powódka z tytułu kontraktu z (...) domaga się premii w wysokości wskazanej przez pozwanego tj. w kwocie 13.441,55 złotych. Jednocześnie powódka sprecyzowała, iż kwoty objęte sporem stanowią kwoty brutto. (k. 265)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. jest podmiotem wyspecjalizowanym w wykonywaniu prac wykończeniowych w pomieszczeniach biurowych. W tym zakresie pozwany pozyskuje zlecenia z różnych źródeł, korzystając z rozległych kontaktów branżowych, startując również w przetargach na konkretne kontrakty, czy też świadcząc usługi jako tzw. „wykonawca budynkowy”, a więc firmy, która na zlecenie właściciela budynku wykonuje prace wykończeniowe dla nowych najemców.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 1 lutego 2014 roku powódka J. M. oraz pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarli umowę o pracę na czas nieokreślony.

W oparciu o powyższą umowę powódka została zatrudniona na stanowisku Dyrektora Oddziału (...). Do jej obowiązków należało m. innymi pozyskiwanie klientów i zdobywanie nowych.

Na wynagrodzenie powódki składało się wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 11.387 złotych brutto oraz premia.

Powyższa premia miała stanowić wysokość 8 % od marży wypracowanej na pozyskanych i prowadzonych kontraktach, gdzie jako marża jest rozumiana różnica pomiędzy wszystkimi zakupami, a sprzedażą. Wypracowana marża, od której jest płaćta na rzecz pracownika premia, nie może być mniejsza od założonej marży zakupowej określonej na etapie podpisywania kontraktów, o których mowa powyżej. Niniejsza premia jest płaćta po zrealizowaniu kontraktu z klientem pozyskanym przez pracownika w terminie 7 dni po potwierdzeniu przez dział księgowości wysokości wypracowanej marży. Dział Księgowości potwierdza wypracowaną marżę nie później niż 2 miesiące od zrealizowania kontraktu. Za zrealizowanie kontraktu uważa się podpisanie z klientem końcowego protokołu odbioru. Premia dotyczy kontraktów pozyskanych na terenie całego kraju. (§ 2 ust. 2.2 umowy)

W sytuacji gdy umowa o pracę zostanie rozwiązana za porozumieniem stron lub przez pracodawcę, a kontrakty pozyskane przez pracownika nie są zakończone, w/w premia jest wypłaćcana w ostatnim tygodniu obowiązywania umowy i jest liczona od marży zakupowej. W sytuacji zaś gdy niniejsza umowa jest rozwiązana przez pracownika

lub z jego winy premia za kontrakty pozyskane przez pracownika, a nie zakończone w dniu zakończenia umowy, nie przysługuje. (§ 2 ust. 2.3 umowy)

(Dowód : umowa o pracę- k. 6-7, zeznania powódki J. M. – k. 62-63 (nagranie 00:01:50-00:11:13) w zw. z k. 264-265 (nagranie 00:03:36-00:35:15), akta osobowe pracownika)

Oświadczeniem z dnia 18 maja 2015 roku pracodawca rozwiązał z powódką umowę o pracę, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem rozwiązania umowy na dzień 31 sierpnia 2015 roku.

Jako przyczynę powyższego pracodawca podał likwidację stanowiska pracy zajmowanego przez powódkę.

(**Dowód:** wypowiedzenie umowy o pracę- k. 8)

Powódka w okresie zatrudnienia pozyskała na rzecz pozwanego projekty na rzecz firm (...) oraz (...) dla klienta (...) spółki z.o.o, wchodzące w skład Grupy (...) S.A.

Na dzień złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę powódce, zostały one w pełni zrealizowane.

Z powyższego tytułu powódce J. M., mając na uwadze § 2 ust. 2.2 umowy o pracę przysługiwała premia w wysokości :

- 13.441,55 złotych brutto z tytułu projektu (...) (...),

- 1.990,71 złotych brutto z tytułu projektu N. C. (...).

Powódka nie pozyskała na rzecz pozwanego kontraktu z firmą (...).

Powódka ograniczyła się w tym zakresie jedynie do kontaktu w przedmiocie kosztorysu, nie podtrzymywała również relacji handlowej z klientem. Nie zainicjowała również współpracy z tymże podmiotem. Wszelkie ustalenia dotyczące tego projektu odbywały się bez jakiegokolwiek udziału powódki. Osobą działającą w tym zakresie z ramienia pozwanego był dyrektor K..

Powódce przysługiwała premia za pozyskanie klienta.

Jej działalność w tym zakresie kończyła się w momencie podpisania umowy z klientem. Za działania związane z realizacją i wykonaniem umowy z klientem odpowiadali project managerowie. W/w nadzorowali przebieg prac, kontraktowali firmy podwykonawcze, zamawiali materiały, koordynowali postęp prac na obiekcie.

(Dowód: maile- k. 9-17, 220-225, dokumenty źródłowe dot. umów z firmą (...)-k. 73-162, 193-205, 231-240, zeznania świadka R. M.- k. 213-214 (nagranie 00:05:38-00:28:47), zeznania świadka M. B. (nagranie 00:28:57:00:39:40), zeznania powódki J. M. - k. 62-63 (nagranie 00:01:50-00:11:13) w zw. z k. 264-265 (nagranie 00:03:36-00:35:15)

Miesięczne wynagrodzenie powódki za okres ostatnich trzech miesięcy jej zatrudnienia, obliczone jak ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wynosiło kwotę 11.387 złotych brutto.

(Dowód: zaświadczenie – k. 50)

Sąd zważył co następuje :

W ocenie Sądu powództwo J. M. zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty, w tym znajdujące się w aktach osobowych pracownika. Powyższe nie były kwestionowane przez żadną ze stron, brak było zatem powodów dla których Sąd miałby odmówić niniejszym waloru wiarygodności.

Wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie rozważenia wymagała jedynie kwestia zasadności, czy też nie złożonego w sprawie żądania powódki z tytułu premii. Wysokość bowiem kwot objętych sporem z tytułu premii na kontraktach, które powódka ostatecznie sprezykowała, nie była pomiędzy stronami sporna.

Podstawę ustaleń Sądu stanowiły również zeznania świadków w osobach R. M. oraz M. B., które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie się uzupełniające, jak również znajdujące potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach sprawy.

Sąd dał wiarę powyższym dowodom w takim zakresie w jakim każdy z nich stanowił podstawę do dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.

W tym zakresie Sąd miał na uwadze, iż świadek R. M. potwierdził fakt pozyskania przez powódkę dla pozwanego kontraktów dot. firm (...) oraz (...). Wskazał w tym zakresie na bezsprzeczny udział powódki, jak również zakres czynności jakie w tym przedmiocie przedsięwzięła.

Świadek M. B. nie potwierdził natomiast jakiegokolwiek udziału powódki w pozyskaniu klienta (...). W tym zakresie zeznał, iż to on zainicjował kontakt z pozwaną spółką w tym przedmiocie, powódka nie nawiązała takowego. Wskazał jednoznacznie, iż nie było żadnego udziału powódki w realizacji tegoż kontaktu. W tym zakresie kontakt z ramienia pozwanego został nawiązany przez dyrektora K..

Sąd dał wiarę zeznaniom powódki w takim zakresie w jakim powyższe znajdowały oparcie w pozostałych dowodowych sprawy, w szczególności mając na uwadze zeznania świadków powołanych wyżej. Sąd dał zatem wiarę jej zeznaniom, iż to ona pozyskała na rzecz pozwanego klientów (...) oraz (...), odmówił natomiast wiary jej twierdzeniom w zakresie w jakim wskazywała na swój udział i pozyskanie klienta (...). Podstawy do takowych ustaleń nie dał bowiem materiał dowodowy sprawy, w szczególności zeznania świadka M. B.. W ocenie Sądu faktu pozyskania tegoż klienta nie dowodzi również wybiórcza dokumentacja mailowa złożona w tym przedmiocie przez powódkę. (k. 220-225) W zakresie tegoż kontraktu powódka powoływała się również na jej kontakty z panem G., okoliczności tej jednak w żaden sposób nie udowodniła. Podobnie powódka nie udowodniła faktu, iż otrzymała jakiegokolwiek zapewnienie do wypłaty na jej rzecz premii z racji spornych kontraktów, które zgodnie z jej twierdzeniami miało zostać złożone z ramienia pozwanego przez W. K.. Powódka wniosek dowodowy w tym zakresie cofnęła. (k. 172) W konsekwencji okoliczności podnoszone w tym przedmiocie przez powódkę uznać należało za całkowicie gołosłowne i niczym nie poparte.

Zgodnie bowiem z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Podnieść należy, iż brak wykazania powyższych okoliczności obciążać musi zawsze podmiot, na którym spoczywa ciężar tego dowodu, Sąd nie ma bowiem ani obowiązku, ani też możliwości wyręczania stron w wyjaśnianiu treści łączących strony stosunków, w sytuacji gdy pozostają one w tym zakresie bierne.

Zgodnie z podstawową w procesie cywilnym zasadą kontradiktoryjności, mając na uwadze treść art. 3 kpc i art. 232 kpc- w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 1 marca 1996 roku o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej – Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U Nr 43, poz. 189) - to strony są zobowiązane do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne stając się dysponentem postępowania dowodowego, zaś Sąd jest zwolniony od odpowiedzialności za jego wynik. (orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 1997 roku, II CKN 70/96, OSNC 1997, Nr 8, poz. 113, z dnia 16 grudnia 1997 roku, II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, Nr 20, poz.662).

Mając powyższe na uwadze na stronach sporu spoczywał ciężar wykazania okoliczności jakie w tym postępowaniu podnosiły.

Bezsporne w przedmiotowej sprawie było, iż w dniu 1 lutego 2014 roku powódka J. M. oraz pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarli umowę o pracę na czas nieokreślony.

W oparciu o powyższą umowę powódka została zatrudniona na stanowisku Dyrektora Oddziału(...). Do jej obowiązków należało m. innymi pozyskiwanie klientów i zdobywanie nowych.

Na wynagrodzenie powódki składało się wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 11.387 złotych brutto oraz premia.

Powyższa premia miała stanowić wysokość 8 % od marży wypracowanej na pozyskanych i prowadzonych kontraktach, gdzie jako marża jest rozumiana różnica pomiędzy wszystkimi zakupami, a sprzedażą. Wypracowana marża, od której jest płaćana na rzecz pracownika premia, nie może być mniejsza od założonej marży zakupowej określonej na etapie podpisywania kontraktów, o których mowa powyżej. Niniejsza premia jest płaćna po zrealizowaniu kontraktu z klientem pozyskanym przez pracownika w terminie 7 dni po potwierdzeniu przez dział księgowości wysokości wypracowanej marży. Dział Księgowości potwierdza wypracowaną marżę nie później niż 2 miesiące od zrealizowania kontraktu. Za zrealizowanie kontraktu uważa się podpisanie z klientem końcowego protokołu odbioru. Premia dotyczy kontraktów pozyskanych na terenie całego kraju. (§ 2 ust. 2.2 umowy)

W sytuacji gdy umowa o pracę zostanie rozwiązana za porozumieniem stron lub przez pracodawcę, a kontrakty pozyskane przez pracownika nie są zakończone, w/w premia jest wypłaćana w ostatnim tygodniu obowiązywania umowy i jest liczona od marży zakupowej. W sytuacji zaś gdy niniejsza umowa jest rozwiązana przez pracownika lub z jego winy premia za kontrakty pozyskane przez pracownika, a nie zakończone w dniu zakończenia umowy, nie przysłućuje. (§ 2 ust. 2.3 umowy)

W zakresie prowadzonych na gruncie przedmiotowej sprawy rozważań wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 60 kc w zw. z art. 300 kp z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej (oświadczenie woli)

Zgodnie zaś z treścią art. 65 kc w zw. z art. 300 kp oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. W umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

Podkreślić należy, iż nie tylko przepisy prawa, lecz także oświadczenia woli wymagają wykładni w celu ustalenia właściwego ich znaczenia, a w rezultacie w celu rozpoznania skutków prawnych, jakie one wywołują.

W przypadku oświadczeń woli potrzeba taka zachodzi nie tylko dla ustalenia ich treści, lecz także dla stwierdzenia, czy dane zachowanie było w ogóle oświadczeniem woli, czy dana czynność prawna doszła do skutku oraz jaki jest jej charakter prawny (Z. Radwański, Glosa do wyroku SN z dnia 8 czerwca 1999 r., II CKN 379/98, OSP 2000, z. 6, poz. 92; post. SN z dnia 15 kwietnia 2003 r., V CK 9/02, Lex nr 146432; wyr. SN z dnia 22 czerwca 2006 r., V CSK 70/06, OSNC 2007, nr 4, poz. 59; wyr. SN z dnia 7 czerwca 2011 r., II PK 320/10, Lex nr 1095827; wyr. SN z dnia 22 września 2011 r., V CSK 427/10, Lex nr 1095853; wyr. SN z dnia 2 grudnia 2011 r., III CSK 55/11, Gazeta Prawna 2011, nr 245, s. 7). Zatem nie tylko w dziedzinie wykładni przepisów prawa, lecz także przy wykładni oświadczeń woli znajduje zastosowanie zasada omnia sunt interpretanda, oznaczająca, że każde oświadczenie woli, niezależnie od formy, w jakiej zostało złożone, podlega wykładni sądowej, o czym decyduje art. 65 k.c. (wyr. SN z dnia 21 listopada 1997 r., I CKN 825/97, OSNC 1998, nr 5, poz. 81, z glosami: A. Szpunara, OSP 1998, z. 5, poz. 93 i A. Zielińskiego, Palestra 1998, z. 9-10, s. 202 i n.; M. Romanowski, Ogólne reguły wykładni kontraktów w świetle zasad europejskiego prawa kontraktów a reguły wykładni umów w prawie polskim, PPH 2004, nr 8, s. 17; M. Zieliński, Z. Radwański, Wykładnia prawa cywilnego, SPP 2006, nr 1, s. 20).

Ważnym kryterium oceny oświadczenia woli w procesie jego wykładni są okoliczności, w których zostało ono złożone. Chodzi o te okoliczności towarzyszące złożeniu oświadczenia woli, które stanowią dla niego tzw. kontekst sytuacyjny (tło) i które pozostają w związku ze znaczeniem wyrażen językowych użytych przez składającego oświadczenie woli. Okoliczności te mają doniosłość dla zrekonstruowania treści myślowych wyrażonych w oświadczeniu woli i pozwalają

ustalić właściwy sens tego oświadczenia, niekiedy odmienny od dosłownego jego brzmienia. Przy dokonywaniu wykładni oświadczeń woli znaczenie mają tylko zewnętrzne, poznawalne okoliczności jego złożenia, a nie subiektywne przekonanie osoby składającej to oświadczenie (wyr. SN z dnia 12 stycznia 1960 r., III CR 436/60, OSNPG 1961, nr 6, poz. 27; S. Grzybowski (w:) System prawa cywilnego, t. I, 1974, s. 532).

Do najważniejszych pozajęzykowych okoliczności branych pod uwagę przy wykładni oświadczeń woli zalicza się na ogół: przebieg negocjacji stron, przebieg ich dotychczasowej współpracy, dotychczasową praktykę w kwestii rozliczeń, zachowanie stron, ich doświadczenie, profesjonalizm oraz rozumienie tekstu, okoliczności sporządzenia lub odbioru tekstu pisanego, powszechne znaczenie nadawane postanowieniom i wyrażeniom w danej branży itp. (wyr. SN z dnia 27 października 1971 r., I PR 221/71, Lex nr 14148; wyr. SN z dnia 4 lipca 1974 r., III CRN 160/75, OSP 1977, z. 1, poz. 6; wyr. SN z dnia 12 lutego 1998 r., I CKN 497/97, Lex nr 56810; wyr. SN z dnia 26 sierpnia 1994 r., I CKN 100/94, Lex nr 293285; wyr. SN z dnia 12 lutego 1998 r., I CKN 497/97, Lex nr 56810; wyr. SN z dnia 3 września 1998 r., I CKN 815/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 38; wyr. SN z dnia 8 maja 2001 r., IV CKN 356/00, Lex nr 52540; wyr. SN z dnia 29 stycznia 2002 r., V CKN 679/00, Lex nr 54342; wyr. SN z dnia 15 lipca 2004 r., V CK 2/04, Lex nr 269749; wyr. SN z dnia 10 marca 2004 r., IV CK 125/03, Lex nr 137677; wyr. SA w Poznaniu z dnia 28 września 2005 r., I ACa 218/05, Lex nr 177018; wyr. SN z dnia 19 stycznia 2006 r., IV CK 343/05, Lex nr 191167; wyr. SA w Poznaniu z dnia 6 lutego 2006 r., I ACa 817/05, Lex nr 186533; wyr. SN z dnia 22 marca 2006 r., III CSK 30/06, Lex nr 196599). Również sposób wykonania zobowiązania oraz inne zachowania przejawione przez strony ex post mogą wskazywać na sposób rozumienia złożonego oświadczenia woli (por. wyr. SN z dnia 11 sierpnia 1978 r., III CRN 151/78, OSNC 1979, nr 6, poz. 125; Z. Radwański (w:) System prawa prywatnego, t. 2, 2002, s. 62). (Komentarz do Kodeksu Cywilnego- Andrzej Janiak)

W rozumieniu art. 65 § 2 kc w zw. z art. 300 cel umowy jest wyznaczony przez funkcję, jaką strony wyznaczają danej czynności w ramach łączących je stosunków prawnych. Jest to cel zindywidualizowany, dotyczący konkretnej umowy i znany obu stronom. Wpływa on na kształt praw i obowiązków pośrednio, jako jeden z czynników, które powinny być brane pod uwagę przy dokonywaniu wykładni. Cel nie musi być wyartykułowany w treści umowy, a może być ustalany na podstawie okoliczności towarzyszących dokonaniu czynności prawnej. Cel umowy można określić jako intencję stron co do skutków prawnych, jakie mają nastąpić w związku z zawarciem umowy (por. wyr. SN z dnia 17 czerwca 2009 r., IV CSK 90/09, Lex nr 512012; wyr. SN z dnia 8 stycznia 2010 r., IV CSK 269/09, Lex nr 668919; wyr. SN z dnia 21 grudnia 2011 r., III CSK 47/10) (Komentarz do Kodeksu Cywilnego- Andrzej Janiak)

Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela również stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, iż wątpliwości, co do treści umowy należy tłumaczyć na niekorzyść strony, która zreagowała umowę. Ryzyko wątpliwości wynikających z niejasnych postanowień umowy, niedających usunąć się w drodze wykładni, powinna ponieść strona, która zreagowała umowę. (wyrok I ACa 426/12).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, w ocenie Sądu na uwzględnienie zasługiwały twierdzenia podnoszone przez stronę powodową, iż zgodnie z postanowieniami umowy o pracę premia należna na rzecz powódki winna była być liczona od założonej marży zakupowej określonej na etapie podpisywania kontraktów- nie mogła być od niej niższa.

O takowym rozumieniu powyższego świadczy literalna treść powyższego zapisu zawarta w umowie, który wyraźnie wskazuje w tym zakresie, iż „wypracowana marża, od której jest płaćana na rzecz pracownika premia, nie może być mniejsza od założonej marży zakupowej określonej na etapie podpisywania kontraktów, o których mowa powyższej.” Nadto należy mieć na uwadze, iż zapis tejże umowy nie określa, iż w przypadku wypracowanej marży zerowej, powyższa premia na rzecz pracownika nie przysługuje. W ocenie Sądu takowe twierdzenie stanowiłoby w istocie zaprzeczenie charakteru powyższej premii, która miała przysługiwać pracownikowi za pozyskanie klienta.

Po zawarciu zaś umowy z klientem powódka nie odpowiadała za dalszą realizację i wyniki umowy. W tym zakresie dalsze czynności spoczywały na projekt menagerach.

Nadto za takim rozumieniem zapisu przemawia również treść § 2 ust 2.3 powyższej umowy, który stanowi iż, gdy umowa o pracę zostanie rozwiązana za porozumieniem stron lub przez pracodawcę, a kontrakty pozyskane przez pracownika nie są zakończone, w/w premia jest wypłacana w ostatnim tygodniu obowiązywania umowy i jest liczona od marży zakupowej. W tym zatem zakresie pracodawca położył wyraźny nacisk na wysokość marży zakupowej, od której powyższa premia ma zostać liczona. Powyższe dowodzi zatem, iż wysokość marży zakupowej stanowiła punkt wyjścia wyliczeń w zakresie każdej z obu rodzajów premii.

W świetle powyższego na uwzględnienie nie zasługiwały twierdzenia pozwanego, iż premia wynikająca z § 2 ust. 2.2 umowy należna jest jedynie od marży wypracowanej i to jedynie w przypadku, gdyby marża wypracowana na wskazanych kontraktach przekroczyła marżę prognozowaną na etapie zawarcia umowy. Powyższe twierdzenie nie znajduje w żadnej mierze oparcia zarówno w literalnym brzmieniu umowy, podstawy do takiego rozumienia nie daje również wykładania celowościowa postanowień umowy.

Takie rozumienie zapisu umowy stanowiłoby również nieuzasadnione przerzucenie ryzyka prowadzenia działalności gospodarczej na pracownika. Pracownik zaś jest wynagradzany, jak również premiovany w zakresie wykonania zadań mu przypisanych.

W tym miejscu ponownie wskazać należy, iż wszelkie wątpliwości, co do treści umowy należy tłumaczyć na niekorzyść strony, która zredagowała umowę. Ryzyko wątpliwości wynikających z niejasnych postanowień umowy, niedających usunąć się w drodze wykładni, powinna ponieść strona, która zredagowała umowę, a więc w tym przypadku pracodawca.

Z postanowień umowy nie wynika również, aby powódka miała być premiovana za jakiegokolwiek czynności związane z realizacją i wykonaniem umów z klientem. W tym zakresie premia miała przysługiwać za fakt pozyskania klienta. Powyższe również wynika bezspornie z zapisów umowy o pracę. Powódka bowiem nie wykonywała czynności związanych z realizacją i wykonaniem umowy z klientem. Za powyższe odpowiadali bowiem project managerowie.

W/w nadzorowali przebieg prac, kontraktowali firmy podwykonawcze, zamawiali materiały, koordynowali postęp prac na obiekcie.

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił żądanie powódki dotyczące wypłaty na jej rzecz premii z tytułu pozyskania na rzecz pozwanego klientów (...) oraz (...), w kwotach przez nią dochodzonych, których wysokość nie była przez stronę pozwaną pod względem rachunkowym kwestionowana. (z tytułu (...) 13.441,55 złotych brutto, z tytułu kontraktu z (...) - 1.990,71 złotych brutto)

O powyższym orzeczono w punkcie I wyroku, na podstawie art. 80 kp.

O odsetkach ustawowych orzeczono w 481 kc w zw. z art. 300 kp, zgodnie z żądaniem pozwu.

W zakresie żądania powódki dotyczącego kontraktu z (...), Sąd powództwo oddalił, o czym orzekł w punkcie II - na podstawie art. 80 kp- a contrario. W tym zakresie, jak to zostało wskazane wyżej, żaden z dowodów w sprawie nie potwierdził faktu pozyskania przez powódkę tegoż klienta.

O rygorze natychmiastowej wykonalności – w punkcie V orzeczono na podstawie art. 477² § 1 kpc.

Ponadto zgodnie z treścią art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U Nr 167, poz. 1398 z zm.) opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 100.000 złotych.

Natomiast zgodnie z art. 35 ust 1 zdanie drugie cytowanej ustawy w sprawach z zakresu prawa pracy w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 50.000 złotych pobiera się od wszystkich podlegających opłacie pism procesowych opłatę stosunkową.

W myśl art. 113 ust. 1 kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją ku temu podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

W zakresie określenia wpisu sądowego w sprawie Sąd miał na uwadze, iż zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2007 roku Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa 50.000 złotych obciąży pozwanego pracodawcę na zasadach określonych w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U Nr 167, poz. 1398 ze zmianami) kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do sądu, w wyłączeniu opłat od pism wymienionych w art. 35 ust.1 zd.1 powołanej ustawy.

A zatem mając powyższe na uwadze pozwanego obciąża obowiązek uregulowania należności tytułem wpisu sądowego w zakresie uwzględnionego przez Sąd powództwa.

Mając na uwadze, fakt iż strona pozwana przegrała proces w zakresie roszczeń objętych punktem I wyroku, Sąd na mocy art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc oraz art. 35 ust. 1 zdanie 2 w zw. z art. 113 ust. 1 cyt. ustawy nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Kasy Sądu Rejonowego (...) w G. kwotę 772 złotych (5% z kwoty 15.432,26 złotych– tj. po zaokrągleniu 772 złotych).

O powyższym orzeczono w punkcie VI wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w pkt III i IV wyroku na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

O powyższych orzeczono na podstawie § 2 pkt 5 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz. 1804).

W tym zakresie Sąd miał na uwadze, iż powódka wygrała proces w 37 %.